

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

De caritate ipsius in Deum. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

tius, hominem sibi acriter imperantem. Aliam quempiam, quòd stomachosior esset natura, & subinde in amara verba prorumperet, sese fratrum consuetudini alieno tempore subtrahentem, Ignatius blande compellans: *Quin te, inquit, statutis horis in fratrum consuetudinem das? cum ille iracundiam naturæ, bilemque prætenderet; Næ tu vehementer erras, ait Ignatius: etenim hæc & huiusmodi vitia, non fugiendo, sed resistendo vincuntur. Denique licet pie præcationis laude præcelleret ipse, ut dictum est, semper tamen spiritum, quem vocant mortificationis, spiritui speculationis antetulit. nam ut in eloquentiæ studio, cum & ars, & usus ipse sit necessarius, longe plus tamen à sapientibus viris vsui quàm præceptioni tribuitur; sic in parandis virtutibus cum & commémoratio, & actio requirantur; multo plus tamen agendo & pugnando, quàm speculando vel cogitando proficitur.*

De caritate ipsius in Deum. CAP. III.

aritate in Deum fuit, quanta par est eum esse, qui ipsius Dei gratia rebus humanis nuntium sponte remisit. neque solum eatenus Dominum amabat, ut præ illo reliqua omnia nihili duceret, quæ virtutis huiusce præcipua est pars; verum inerat in amore voluptas mira: profusus ut quantislibet pressus curis, ac molestiis fatigatus, in vnus Dei recordatione, & quasi amplexu, per summam delectationem acquiesceret. Christum vero Dominum ac liberatorem videndi sicuti est, tanta flagrabat cupiditate, ut eam ipsam ob rem solui corporis vinculis vehementius in dies optaret. Itaque si quando grauiorem incidisset in morbum; concepta
migran-

migrandi spe, abstrahatur illico à sensibus nō sine magno valetudinis detrimento: quocirca mentem à cælestibus rebus interim auocare etiam atque etiam iubebatur à medicis. & quoniam acerbissima Christi mors pro salute humani generis obita Ignatio semper obuersabatur; vicissim ille pro Christo per summos cruciatus quotidie cupiebat emori millies. Quoties vero ingesta in illum conuitia & ludibria reputaret apud se; non modo rei atrocitate permouebatur vt multi, sed etiam accendebatur generoso quodam imitandi studio; atque in semetipsum quasi tanti sceleris auctorem acerrime exardescibat: ac nisi eum cohibuisset existimationis ratio propter salutē aliorum; simulata dementia, ad plebem in se concitandam, nudus onustusque cornibus, aut alio fædo corporis habitu prodire nō dubitasset in publicum; & incessentes cæno vel stercore pueros, vocesq. improbas, & sputa, & omnes alias insanæ multitudinis contumelias libentissime pertulisset. Sed quoniam eiusmodi nulla se dabat occasio; certe quod erat proximū sedulo faciebat, vt immortalia Domini beneficia in se, memoria coleret sempiterna; & in eiusdem vel indaganda voluntate, vel gloria quærenda, suas omnes curas cogitationesq. cōsumeret. cuius rei vel hoc satis magno argumēto sit. Inter ipsam negotiorum molē perditas meretriculas tanto studio conabatur ab impuritate auocare, vt si qua ex iis resipisceret, seq. intra pudicitie septa recipere vellet; gradis iā natu vir, & Præpositus Generalis, antecedere ipsemet, ac perductoris quodammodo munere fungi, Christi causa non erubesceret. In quo cum admoneretur à quibusdam, frustra tempus ac laborem insumi, quippe insanabiles esse eiusmodi feminas,
ac li-

ac licet in præsentia pænitentiam ostenderent, breui tamen ad ingenium redituras: Ego vero, inquit ille, cuiuslibet istarum, vnus dumtaxat noctis impedisse flagitia & iniurias in Deum, omnis operæ ac vigilantia prætium duxerim.

De caritate in proximos. CAP. IV.

HX hoc tam incenso in Deum amore, egregia nimirum illa caritas in homines redundabat. quos quoniam pretioso eiusdem sanguine redemptos, ac proinde carissimos illi sciebat esse, quidquid in Deum non poterat nullius egentem rei, omne id, ipsius gratia in proximos conferebat. Vt primum è peccatorum cæno emerfit, confestim ad ceteros ex eodem cæno extrahendos incubuit. atq. ob id ipsum (vti supra dictum est) ingenti labore & incommodo litteris operam dedit; & in Societate instituenda nihil spectauit aliud, nisi vt errantes animos ad rectum salutis iter omni ratione reduceret. Barcinone, cum in grāmaticæ studio versaretur, eodemq. tempore, animorum quoq. salutē acerrime procuraret; virginum quoddam collegium, cuius nomen consulto reticeo, soluta admodum disciplina, corruptisq. moribus, ad veterem sanctimoniam ac sobrietatem omni studio reuocare nitebatur: suadebatq. illis præcipue frequentem vsum sacre Confessionis, & Eucharistiæ. Quam ad rem, temporibus illis insolitam, quo facilius eas adduceret, præire ipsemet illis palam decreuit, adhibito ad id Moyse Pualto sacerdote, quo ipse ad confessiones utebatur, spectatæ virtutis ac sanctitatis viro. Igitur ex eius manu corpus Domini cum subinde sumpisset, feminis ex odio spectan-